

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 189/09-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. L. – K., stavebná-obchodná činnosť, K., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 212/08, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. L. – K., stavebná-obchodná činnosť, o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. apríla 2009 doručená sťažnosť Ing. M. L. – K., stavebná-obchodná činnosť, K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. K., M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 212/08.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„GP SR mi neodpovedala na moje opakované podnety, ktoré som podával z dôvodu, že som nebol spokojný s odpoveďou GP VI/2 Pz 212/08 zo dňa 6. mája 2008 a tak som podal ďalší opakovaný podnet tretí dňa 16. mája 2008 pod podacím číslom 89714211. Následne som podal štvrtý podnet 21. 7. 2008 pod podacím číslom 89826193 a keďže mi GP SR vôbec neodpovedala, tak som podal 12. 1. 2009 piaty podnet a ani na tento mi GP neodpovedala do dnešného dňa... Mne sťažovateľovi vznikla škoda nesprávnym výkonom verejnej moci a to nesprávnou aplikáciou zákona konkrétne § 357 OBZ citované okrem iného na str. -2- piateho podnetu zo 12. 1. 2009. GP opovrhuje mojimi podnetmi a opomína vyššie citované zákonné povinnosti § 31-36 o prokuratúre.“

V ďalších častiach sťažnosti sťažovateľ cituje príslušné ustanovenia ústavy, dohovoru, zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) týkajúce sa podania mimoriadneho dovolania (§ 243e a § 243f), ako aj judikatúru ústavného súdu, pričom bez uvedenia konkrétnych skutočností o namietanom postupe generálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 212/08 konštatuje, že *„Opovrhovaním mojimi podaniami orgánom verejnej moci – GP SR došlo k porušeniu mojich základných práv a slobôd, ktoré sú vyššie uvedené a to vo vzájomnej príčinnej súvislosti (smerovaníu jedného prvku k druhému čo spôsobilo porušenie mojich práv a majúci vnútorný zmysel) medzi nekonaním a porušením mojich práv“*.

Na tomto základe sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom generálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 212/08, zakázal generálnej prokuratúre pokračovať v porušovaní jeho označených práv a prikázal jej obnoviť stav pred ich porušením.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom generálnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 212/08.

Na základe obsahu sťažnosti, ako aj predloženej dokumentácie možno konštatovať, že sťažnosť sťažovateľa je nezrozumiteľná a nekvalifikovaná, keďže neobsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde [okrem iného sťažnosť nie je riadne odôvodnená a nie sú k nej priložené relevantné dôkazy (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom

súde), a nie je k nej pripojená kópia právoplatného rozhodnutia, zásahu, alebo dôkaz o inom zásahu (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde)].

Už táto skutočnosť zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Ústavný súd v tejto súvislosti poukázal na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04). Ústavný súd už tiež vo svojej judikatúre uviedol, že nedostatok odôvodnenia má významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom (IV. ÚS 359/08). Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu.

Ústavný súd si napriek uvedenému vyžiadal k sťažnosti sťažovateľa vyjadrenie generálnej prokuratúry, ako aj predloženie jej spisu vedeného pod sp. zn. VI/2 Pz 212/08, aby mohol posúdiť, či je sťažnosť sťažovateľa opodstatnená. Vychádzal pritom z toho, že z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Vo vyjadrení generálnej prokuratúry č. k. GÚs 20/09-4 zo 6. mája 2009 sa okrem iného uvádza:

„Ako je zrejmé, zo spisu Generálnej prokuratúry SR č. VI/2 Pz 559/07, Ing. M. L. – K., stavebná a obchodná činnosť... podal 21. januára 2007 na Generálnu prokuratúru SR podnet na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e Občianskeho súdneho poriadku proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. februára 2007 pod č. k. 8 Cob 549/2006-314.

Krajská prokuratúra Trenčín na základe podnetu zabezpečila spis Okresného súdu Trenčín sp. zn. 19 Cb 192/2004 a po oboznámení sa s obsahom spisu ako aj s obsahom podnetu menovaného, podnet na podanie mimoriadneho dovolania 7. januára 2008 pod č. Kc 181/07 odložila.

Generálnej prokuratúre SR bol 11. apríla 2008 doručený opakovaný podnet menovaného, ktorý bol 6. mája 2008 pod č. VI/2 Pz 212/08-7 vybavený odložením z dôvodu uvedeného v ustanovení § 243g Občianskeho súdneho poriadku – opakovaný podnet bol doručený po uplynutí zákonnej lehoty na prípadné podanie mimoriadneho dovolania (lehota uplynula 30. marca 2008).

Ďalšie opakované podnety menovaného v tejto veci, keďže neobsahovali nové skutočnosti, neboli netrestným odborom Generálnej prokuratúry SR vybavované s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. O tejto skutočnosti bol podávateľ podnetu poučený.“

Skutočnosti obsiahnuté vo vyjadrení generálnej prokuratúry si ústavný súd overil v preskúvanom spise sp. zn. VI/2 Pz 212/08 a konštatoval, že zodpovedajú skutočnosti. Ústavný súd po preskúmaní dotknutého spisu považoval za potrebné zdôrazniť, že prípis Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. Kc 181/07-16 zo 7. januára 2008, ktorým krajská prokuratúra odložila podnet sťažovateľa, je kvalifikovane odôvodnený a z ústavného hľadiska bez akýchkoľvek výhrad akceptovateľný. Rovnako tak ústavný súd hodnotí aj prípis generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Pz 212/08-7 zo 6. mája 2008, ktorým sťažovateľovi oznámila, že „po oboznámení sa s obsahom Vášho pôvodného ako aj opakovaného podnetu ako aj spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 19 Cb 192/2004 neboli

zistené dôvody na podanie mimoriadneho dovolania...“; pričom zároveň uviedla, že „opakovaný podnet bol doručený... po uplynutí zákonnej lehoty na prípadné podanie mimoriadneho dovolania“, a zdôraznila, že „S poukazom na túto skutočnosť vo veci nie je možné ďalej konať“. Sťažovateľ bol tiež poučený, že „ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor... len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti“. Z uvedeného spisu tiež podľa zistení ústavného súdu vyplýva, že ďalšie podania sťažovateľa (opakované podnety) z 15. mája 2008, 21. mája 2008, 21. júla 2008 a 12. januára 2009 neobsahujú nové skutočnosti, a navyše ich ústavný súd hodnotí ako značne nezrozumiteľné a nekvalifikované.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1).

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 243e ods. 1 OSP ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

Podľa § 243g OSP mimoriadne dovolanie podáva generálny prokurátor na dovolacom súde do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Ústavný súd v súvislosti s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku upravujúcimi inštitút mimoriadneho dovolania považoval za potrebné tiež poukázať na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej mimoriadne dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorého využitie ako procesného inštitútu patrí výlučne generálnemu prokurátorovi. Na vyhovenie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva,

ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, IV. ÚS 344/04, II. ÚS 144/05).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po preskúmaní spisu generálnej prokuratúry dospel k záveru, že medzi postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní opakovaných podnetov sťažovateľa vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 212/08 a jeho základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jeho právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by signalizovala, že by mohli byť tieto sťažovateľom označené práva postupom generálnej prokuratúry porušené. Na základe toho ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2009